

förenas med Rom, men även Rom behöver reformeras. De som tala om Luther och säga, att reformationen hade sitt ursprung i Luthers och hans medarbetares lust efter att få leva ett liv i obunden frihet och njutning, hava aldrig förstått vad saken gällde. »Reformationens ursprung måste sökas huvudsakligen i religiösa värden», säger han uttryckligen (s. 14), även om politiska faktorer senare kommo att spela in. Även i protestantisk fromhet finnes talrika element av sann kristendom, och den som brukar de nådemedel han har tillgång till i sitt samfund bliver helgad och salig i detta samfund och genom detta samfund (s. 246).

Bland de reformrörelser i romerska kyrkan, som han påpekar såsom medverkande och förberedande till kyrkans enhet, skall här endast framhållas den liturgiska förnyelse, som försiggår i denna kyrka. Vi kunna endast i förbigående peka på bibelrörelsen, som årligen sprider en mängd biblar och arbetar i otaliga bibelkretsar, den folkliturgiska rörelsen, som arbetar för mässan på folkspråket och kalken åt lekmännen, och hela det benediktinska liturgiska forskningsarbetet, som går tillbaka till fornkkyrkan.

Boken är skriven med en genomskinlig klarhet. Dess ecklesiologi är

storartad. Man läser sida efter sida i andlös spänning, man fröjdar sig över den perfekta logiken hos en dominikanteolog och man profesterar men man respekterar samtidigt. I den utomordentligt komplicerade frågan om Rom och ekumeniken finns det icke något jämförligt arbete.

Gunnar Rosendal.

Biografi.

L. G. Bachmann: Der Thomaskantor Introduction, Toccata und Fuga über B-A-C-H. Verlag Ferdinand Schöningh, Paderhorn. 1938. 2. Auflage. 461 sid.

En kulturhistorisk roman kan man kalla detta sällsynt välskrivna arbete av L. G. Bachmann. Hela den Bachska familjens levnadsförhållanden, skapandet av de stora odödliga verken och framför allt Johann Sebastians verksamhet som Thomaskantor i Leipzig skildras på ett så livfullt och fängslande sätt, att man ogärna lägger bort boken innan den är slutläst.

Ytterligare rekommendation behövs ej; i sin genre bland »musikromanerna» intar den otvivelaktigt en ledande ställning, mest beroende på att den ej alltför mycket avviker från verkligheten.

Gunhild Schedin.

Meddelanden.

Val. Till innehavare av förenad tjänst ha utsetts:

i Heska, Jönk., H. Pantzar, i Normlösa, Östg., H. Lomstedt, Skillingaryd, i Vansö, Söd., F. Lindsjö, Ripsa, i Tumbo, Söd., E. Gustafsson, Ö. Emtervik, i Gällaryd, Jönk., F. Johansson, Vinslöv, i Mörsil, Jämtland, P. E. Söderblom, Järhois, i Revsund, Jämtl.,

A. Åsberg, Överlövsta, i Viby, Ör., A. Sors, Siljans näs, i Möja, Sthlm E. Engström, Uppsala, i Östanby sk. Ö. Emtervik, Värml., S: Larsson, Färån, Yfter-, Enhörna, Söderm., Wiberg, Hedesunda, i Tjärstad, Östg., Gösta Krantz, Linköping, i Långjum, Skar., T. Alford, Hudiksvall, i Glömminge, Klm., Ivan Bjälter, Gamleby, i Oskar,

Klm., Folke Agren, Södra Solberga, i Landa, Hll., Oskar Andersson, Ragalunda, i Ölands-Seyerstad, Klm., Olle Sedal, Simtuna, i Fåglum, Skb., Charles Karlberg, Virserum, i Salem Sth Sten Erik Ahlbäck, i Tegelsmora, Upps., Ingvar Andersson, Atvidaberg.

Den femte allmänna svenska kyrkosångshögtiden som varit avsedd att hållas i Borås den 20—22 instundande oktober har måst uppskjutas till våren 1940 på grund av en opåräknad förlängning av Caroli kyrkas restaurering. Närmare meddelanden lämnas framdeles.

Koralboksförslaget överlämnat. Koralbokskommittén under ordförandeskap av biskop Aulén har nu till eklestikministern överlämnat sitt förslag till ny koralbok. Denna innehåller 74 melodier, som icke förekomma i 1921 års koralbok, medan antalet därifrån uteslutna melodier uppgår till 68. Dessutom inrymmer avdelningen hymner och sånger för särskilda gudstjänster ett antal melodier, som icke tidigare funnits i koralboken.

I ett företal betygar koralkommittén

sin tacksamhet inför den betydelsefulla gärning, som utfördes av 1920 års sakkunniga och som resulterade i 1921 års koralverk. Det har varit kommittén angeläget att bevara de vinster, som då vunnits, samt att överhuvud så mycket som möjligt anknyta till den svenska koraltradition, vilken på ett så förnämligt sätt hävdats i 1921 års koralbok ifråga om melodiformer och harmonisering. Men huru mycket kommittén än eftersträvat kontinuitet med det närmast föregående koralarbetet, har det dock ej kunnat undvikas, att det nu utförda revisionsarbetet blivit både omfattande och ingående. Detta gäller icke minst i fråga om melodi-vallet. Erfarenheten har visat att ett icke ringa antal melodier i 1921 års koralbok av olika anledningar icke kommit till nämnvärd användning. För koralkommittén har det därför framstått som en tvingande nödvändighet att i möjligaste mån ersätta dylika melodier med andra, som i högre grad torde befördra kyrkosången. Revisionsarbetet har även tagit sikte på rytmiska och harmoniska frågor.

Det nya koralverket har remmitterats till Musikaliska akademien.